I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2021/836

2021 m. gegužės 20 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 196 straipsnį ir 322 straipsnio 1 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([3]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([4]),

kadangi:

(1) Sąjungos civilinės saugos mechanizmu (toliau – Sąjungos mechanizmas), reglamentuojamu Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1313/2013/ES ([5]), stiprinamas Sąjungos ir valstybių narių bendradarbiavimas ir sudaromos palankesnės sąlygos koordinuoti veiksmus civilinės saugos srityje siekiant pagerinti Sąjungos reagavimą į gaivalines ir žmogaus sukeltas nelaimes;

(2) Sąjungos mechanizmu, visų pirma „rescEU“, skatinamas valstybių narių solidarumas pagal Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 3 dalį, tačiau pirminė atsakomybė už gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevenciją, pasirengimą joms ir reagavimą į jas pirmiausia tenka valstybėms narėms. Sąjungos mechanizmu stiprinamas bendras Sąjungos reagavimas į gaivalines ir žmogaus sukeltas nelaimes sukuriant pajėgumų, kuriais papildomi esami valstybių narių pajėgumai, rezervą, kai esamų pajėgumų nacionaliniu lygmeniu nepakanka, taip sudarant sąlygas veiksmingesniam pasirengimui bei reagavimui, ir stiprinami nelaimių prevencija bei pasirengimas joms. Siekiant sukurti, dislokuoti ir eksploatuoti „rescEU“ pajėgumus ir toliau plėtoti Europos civilinės saugos rezervą bei padengti papildomas išlaidas, atsirandančias dėl pritaikymo dotacijų ir Europos civilinės saugos rezervui skirtų pajėgumų eksploatavimo, reikalingi pakankami finansiniai asignavimai;

([1]) OL C 385, 2020 11 13, p. 1.
([2]) OL C 10, 2021 1 11, p. 66.
([3]) OL C 440, 2020 12 18, p. 150.
([4]) 2021 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2021 m. gegužės 10 d. Tarybos sprendimas.
([5]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (OL L 347, 2013 12 20, p. 924).

(3) precedento neturinti kovos su COVID-19 pandemija patirtis parodė, kad Sąjunga ir valstybės narės turi būti geriau pasirengusios reaguoti į didelio masto ekstremaliąsias situacijas, nuo kurių vienu metu gali nukentėti kelios valstybės narės, ir kad esama sveikatos ir civilinės saugos teisinė sistema turėtų būti sustiprinta. COVID-19 pandemija taip pat parodė, kaip nelaimių pasekmės žmonių sveikatai, aplinkai, visuomenei ir ekonomikai gali pasiekti pražūtingą mastą. Per COVID-19 pandemiją Sąjunga, remdamasi esamomis Sprendimo Nr. 1313/2013/ES nuostatomis, galėjo skubiai priimti įgyvendinimo nuostatas, kuriomis buvo išplėsti „rescEU“ pajėgumai įtraukiant medicininių atsako priemonių, kurias sudaro vakcinos bei terapiniai vaistai, ir intensyviosios terapijos medicininės įrangos, asmeninės apsaugos priemonių ir laboratorijų reikmenų kaupimą, siekiant pasirengti didelio masto tarpvalstybinio pobūdžio grėsmei sveikatai ir į ją reaguoti. Siekiant, kad pasirengimo ir reagavimo veiksmai būtų veiksmingesni, reikalingos naujos dabartinę teisinę sistemą stiprinančios nuostatos, be kita ko, Komisijai suteikiant galimybę konkrečiomis sąlygomis tiesiogiai įsigyti būtinų „rescEU“ pajėgumų, kad ateityje būtų dar labiau sutrumpintas panaudojimo laikas. Taip pat svarbu, kad „rescEU“ operacijos būtų gerai koordinuojamos su nacionalinėmis civilinės saugos institucijomis;

(4) 2020 m. kovo 26 d. bendrame Europos Vadovų Tarybos narių pareiškime ir 2020 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl suderintų ES veiksmų kovojant su COVID-19 pandemija ir jos padariniais ([6]) Komisija buvo paraginta pateikti pasiūlymus dėl platesnio užmojo ir masto krizių valdymo sistemos Sąjungoje;

(5) dėl klimato kaitos Sąjungoje ir visame pasaulyje dažniau kyla gaivalinių nelaimių ir jos būna intensyvesnės ir sudėtingesnės, todėl reikia, kad šalys tarpusavyje būtų solidaresnės. Gaivalinės nelaimės, pavyzdžiui, miškų gaisrai, gali būti gyvybių, pragyvenimo šaltinių ir biologinės įvairovės praradimo priežastimi, išmeta didelį anglies dioksido kiekį ir mažina planetos pajėgumą absorbuoti anglies dioksidą ir dėl to dar labiau didėja klimato kaita. Todėl būtina stiprinti nelaimių prevenciją, pasirengimą joms bei reagavimą į jas ir užtikrinti, kad į Sąjungos mechanizmą būtų įtraukta pakankamai pajėgumų, be kita ko, „rescEU“ pereinamuoju laikotarpiu, kad būtų galima imtis veiksmų kilus miškų gaisrams ir kitoms su klimatu susijusioms gaivalinėms nelaimėms;

(6) Sąjunga tebėra įsipareigojusi užtikrinti lyčiai atžvalgią civilinę saugą, be kita ko, spręsti konkrečias pažeidžiamumo problemas ir keistis geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su lyčių klausimais, kurie kyla nelaimių metu ir iš karto po jų, įskaitant smurto dėl lyties aukoms teikiamą pagalbą;

(7) atsižvelgiant į solidarumo ir visuotinės kokybiškų sveikatos priežiūros paslaugų aprėpties principus ir į tai, kad Sąjungai tenka pagrindinis vaidmuo spartinant pasaulinių sveikatos problemų sprendimą, Sąjungos mechanizmu turėtų būti prisidedama prie prevencijos, pasirengimo bei reagavimo pajėgumo gerinimo taip pat ir skubiosios medicinos pagalbos atvejais;

(8) valstybės narės, visapusiškai atsižvelgiant į jų nacionalines struktūras, yra raginamos užtikrinti, kad pirmieji reaguotojai būtų tinkamai aprūpinti ir pasirengę reaguoti į nelaimes;

(9) siekiant stiprinti bendradarbiavimą reaguojant į nelaimes, reikėtų, kai įmanoma, supaprastinti administracinius procesus, kad būtų užtikrintas greitas reagavimas;

(10) siekiant geriau pasirengti nelaimėms, darančioms poveikį kelioms valstybėms narėms, ateityje, reikia imtis skubių veiksmų sustiprinti Sąjungos mechanizmą. Sąjungos mechanizmo stiprinimas turėtų papildyti Sąjungos politikos sritis bei fondus ir neturėtų pakeisti atsparumo nelaimėms integravimo į tas politikos sritis bei fondus;

(11) duomenys apie nelaimių sukeltus nuostolius yra labai svarbūs siekiant patikimai įvertinti riziką, parengti įrodymais pagrįstus galimų nelaimių scenarijus ir įgyvendinti veiksmingas rizikos valdymo priemones. Todėl valstybės narės turėtų toliau gerinti duomenų apie nelaimių nuostolius rinkimą, laikydamosi jau prisiimtų įsipareigojimų pagal tarptautinius susitarimus, pavyzdžiui, 2015–2030 m. Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo programą, Paryžiaus susitarimą, priimtą pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją, ([7]) ir Jungtinių Tautų Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m.;

([6]) Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.
([7]) OL L 282, 2016 10 19, p. 4.

(12) kad pagerintų atsparumą ir nelaimių, prevencijos, pasirengimo bei reagavimo planavimą, Sąjunga, glaudžiai bendradarbiaudama su atitinkamomis mokslininkų bendruomenėmis ir pagrindiniais ekonominės veiklos vykdytojais, regioninėmis ir vietos valdžios institucijomis ir nevyriausybinėmis organizacijomis, nedarant poveikio nustatytiems Sąjungos koordinavimo mechanizmams ir valstybių narių kompetencijai, turėtų toliau skatinti investuoti į nelaimių prevenciją visose šalyse bei visuose sektoriuose ir taikyti prevencijos ir pasirengimo pagrindą sudarančius visapusiško rizikos valdymo metodus, atsižvelgiant į įvairių pavojų įtraukimo principą, ekosistema pagrįstą metodą ir tikėtiną klimato kaitos poveikį. Tuo tikslu Komisija turėtų bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, kad apibrėžtų ir parengtų Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslus civilinės saugos srityje, kaip neprivalomą bendrą pagrindą, kuriuo būtų remiami prevencijos ir pasirengimo veiksmai didelio poveikio nelaimių, kurios sukelia arba gali sukelti daugiašalį tarpvalstybinį poveikį (t. y. poveikį kelioms šalims, neatsižvelgiant į tai, ar jos turi bendrą sieną), atveju. Nustatant Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslus turėtų būti atsižvelgiama į tiesioginius socialinius nelaimių padarinius ir į poreikį užtikrinti ypatingos svarbos visuomenines funkcijas;

(13) būtina reguliariai atlikti rizikos vertinimus ir nelaimių scenarijų analizę nacionaliniu ir, kai tikslinga, subnacionaliniu lygmenimis, kad būtų nustatyti prevencijos ir pasirengimo trūkumai ir didinamas atsparumas, be kita ko, naudojant Sąjungos lėšas. Taip vertinant riziką ir analizuojant nelaimių scenarijus daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama rizikai, kuri yra būdinga atitinkamam regionui, ir prireikus turėtų būti apimamas tarpvalstybinis bendradarbiavimas;

(14) siekiant nustatyti Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslus, kuriais būtų remiami prevencijos ir pasirengimo veiksmai, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas nelaimių padariniams, kilusiems pažeidžiamų grupių atžvilgiu;

(15) regioninių ir vietos valdžios institucijų vaidmuo nelaimių prevencijos ir valdymo srityje yra labai svarbus ir, kai tikslinga, jų pajėgumai įtraukiami į veiklą, vykdomą pagal Sprendimą Nr. 1313/2013/ES, siekiant kuo labiau sumažinti dubliavimąsi ir skatinti sąveikumą. Todėl taip pat egzistuoja poreikis nuolat bendradarbiauti vietos ir regionų lygmeniu tarp valstybių siekiant sukurti bendras perspėjimo sistemas, kurios padėtų imtis skubių veiksmų prieš pradedant taikyti Sąjungos mechanizmą. Be to, atsižvelgiant į nacionalines struktūras, svarbu pripažinti poreikį teikti techninę mokymo pagalbą vietos bendruomenėms, kad, kai tikslinga, būtų stiprinami jų pirmojo reagavimo pajėgumai. Taip pat svarbu visuomenę nuolat informuoti apie pradines reagavimo priemones;

(16) įgyvendinant Sąjungos mechanizmą reikėtų ir toliau išnaudoti sinergiją su Sąjungos ypatingos svarbos subjektų atsparumo sistema;

(17) Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras (toliau – ERCC) – visą parą, septynias dienas per savaitę veikiantis Sąjungos lygmens operacijų centras, galintis tikruoju laiku stebėti ir remti operacijas, vykdomas reaguojant į įvairias ekstremaliąsias situacijas Sąjungoje ir už jos ribų – turėtų būti toliau stiprinamas. Be kita ko, ERCC turėtų geriau koordinuoti veiksmus su valstybių narių nacionalinėmis civilinės saugos institucijomis, taip pat su kitomis atitinkamomis Sąjungos įstaigomis. ERCC darbas grindžiamas mokslinėmis, be kita ko, Europos Komisijos Jungtinio tyrimų centro teikiamomis, žiniomis;

(18) taikant Sąjungos mechanizmą turėtų būti naudojamasi Sąjungos kosmoso infrastruktūra, pavyzdžiui, Europos Žemės stebėjimo programa („Copernicus“), „Galileo“, informuotumo apie padėtį kosmose (angl. *Space Situational Awareness*) sistema ir vyriausybiniu palydoviniu ryšiu (GOVSATCOM), – tai svarbios Sąjungos lygmens priemonės, skirtos reaguoti į vidaus ir išorės ekstremaliąsias situacijas. Naudodamasis „Copernicus“ ekstremaliųjų situacijų valdymo sistemomis, ERCC gauna paramą įvairiais ekstremaliųjų situacijų etapais – nuo ankstyvojo perspėjimo ir prevencijos iki reagavimo į nelaimes ir atsigavimo po jų. GOVSATCOM padeda teikti saugius palydovinio ryšio pajėgumus, specialiai pritaikytus prie vyriausybių naudotojų poreikių valdant ekstremaliąsias situacijas. „Galileo“ yra pirmoji pasaulinė palydovinės navigacijos ir padėties nustatymo infrastruktūra, sukurta specialiai civiliniams tikslams Europoje ir pasaulyje, kuri gali būti naudojama kitose srityse, pavyzdžiui, ekstremaliųjų situacijų valdyme, įskaitant ankstyvojo perspėjimo veiklą. Viena iš svarbių „Galileo“ paslaugų yra ekstremaliųjų situacijų valdymo paslauga, kurią teikiant signalais siunčiami perspėjimai apie gaivalines ar žmogaus sukeltas nelaimes tam tikrose vietose. Kadangi „Galileo“ teikia galimybes gyvybėms gelbėti ir sudaryti palankesnes sąlygas ekstremaliųjų situacijų valdymui, valstybės narės turėtų būti skatinamos naudotis „Galileo“. Jei jos nusprendžia ja naudotis, sistemai patvirtinti valstybės narės turėtų nustatyti nacionalines valdžios institucijas, kurios yra kompetentingos naudotis „Galileo“, ir pranešti apie tas valdžios institucijas Komisijai;

(19) COVID-19 pandemijos metu buvo nustatyta, kad pakankamų transporto ir logistikos išteklių trūkumas yra pagrindinė kliūtis valstybėms narėms gebėti teikti pagalbą arba ją gauti. Todėl transporto ir logistikos ištekliai turėtų būti apibrėžti kaip „rescEU“ pajėgumai. Siekiant užtikrinti vienodas Sprendimo Nr. 1313/2013/ES įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai transporto ir logistikos išteklius apibrėžti kaip „rescEU“ pajėgumus ir leisti jai išsinuomoti, nuomotis išsipirktinai ar kitaip sudaryti sutartis siekiant įgyti tokius pajėgumus tiek, kiek tai būtina transporto ir logistikos sričių trūkumams pašalinti. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([8]). Be to, kad užtektų operatyvinių pajėgumų greitai reaguoti į didelio masto nelaimę, kuri sukelia arba gali sukelti daugiašalį tarpvalstybinį poveikį, arba į mažai tikėtiną didelio poveikio įvykį, Sąjunga, tinkamai pagrįstais skubos atvejais, konsultuodamasi su valstybėmis narėmis, pagal skubos procedūrą priimdama nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, taip pat turėtų turėti galimybę įsigyti, išsinuomoti, nuomotis išsipirktinai ar kitaip sudaryti sutartis siekiant įgyti materialinių išteklių ir būtinų galimybes atveriančios paramos paslaugų, apibrėžiamų kaip „rescEU“ pajėgumai, kai valstybės narės negali tų išteklių ir paslaugų suteikti nedelsiant. Tai leistų Sąjungai nedelsiant reaguoti į nelaimes, kurios gali daryti didelį poveikį žmonių gyvybei, sveikatai, aplinkai, turtui ar kultūros paveldui ir kurios tuo pačiu metu daro poveikį kelioms valstybėms narėms. Tokie materialiniai ištekliai neapima modulių, ekspertų grupių bei kategorijų ir turi padėti nelaimių sukrėstoms valstybėms narėms;

(20) siekdama kuo geriau pasinaudoti iki šiol įgyta patirtimi, susijusia su atitinkamų tarptautinių organizacijų Sąjungoje valdomais patikimais logistikos tinklais, pavyzdžiui, JT humanitarinės pagalbos centrais, Komisija turėtų atsižvelgti į tokius tinklus įsigydama, išsinuomodama, nuomodamasi išsipirktinai ar kitaip sudarydama sutartis siekiant įgyti „rescEU“ pajėgumų. Atitinkamos Sąjungos agentūros turėtų būti tinkamai įtrauktos ir su jomis turėtų būti konsultuojamasi jų kompetencijai priklausančiais klausimais dėl Sąjungos mechanizmo. Ypač svarbu, kad, kai tikslinga, būtų konsultuojamasi su Europos vaistų agentūra ir Europos ligų prevencijos ir kontrolės centru, kiek tai susiję su reagavimo į greitosios medicinos pagalbos situacijas pajėgumų nustatymu, valdymu ir paskirstymu;

(21) valstybių narių įsigytus, išsinuomotus, išsinuomotus išsipirktinai ar kitaip sudarant sutartis įgytus „rescEU“ pajėgumus turėtų būti galima naudoti nacionaliniais tikslais, bet tik tada, kai jie nenaudojami ar nereikalingi pagal Sąjungos mechanizmą vykdomoms reagavimo operacijoms;

(22) prireikus Sąjunga yra suinteresuota reaguoti į ekstremaliąsias situacijas trečiosiose valstybėse. Nors „rescEU“, kaip pajėgumų rezervas, visų pirma yra skirtas naudoti Sąjungoje, tinkamai pagrįstais atvejais ir atsižvelgiant į humanitarinius principus „rescEU“ pajėgumus turėtų būti galima dislokuoti už Sąjungos ribų. Sprendimas dėl dislokavimo turėtų būti priimamas laikantis esamų nuostatų dėl sprendimų dėl „rescEU“ pajėgumų dislokavimo;

(23) Sąjungos mechanizmu turėtų būti užtikrinta, kad yra tinkamas rezervų, be kita ko, kiek tai susiję su pagrindinėmis medicininėmis reagavimo priemonėmis ir asmeninėmis apsaugos priemonėmis, geografinis paskirstymas, įskaitant visų pirma rezervus, kuriais reaguojama į mažai tikėtinas didelio poveikio nelaimes, užtikrinant sinergiją ir sąveiką su programa „ES – sveikatos labui“, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/522 ([9]), Skubios paramos priemone, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/369 ([10]), Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemone, nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/241 ([11]) ir kitomis Sąjungos politikos priemonėmis, programomis ir fondais ir prireikus papildant nacionalines atsargas Sąjungos lygmeniu;

(24) COVID-19 pandemija parodė, kad labai svarbu sistemingai telkti atitinkamas žinias visais nelaimių rizikos valdymo ciklo etapais ir jomis dalytis. Ta išvada ir ligšiolinė patirtis, įgyta plėtojant Sąjungos civilinės saugos žinių tinklą, rodo, kad jo, kaip Sąjungos mechanizmo duomenų tvarkytojo, vaidmuo turėtų būti toliau tobulinamas;

([8]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

([9]) 2021 m. kovo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/522, kuriuo nustatoma 2021–2027 m. laikotarpio Sąjungos veiksmų sveikatos srityje programa (programa „ES – sveikatos labui“) ir panaikinimas Reglamentas (ES) Nr. 282/2014 (OL L 107, 2021 3 26, p. 1).

([10]) 2016 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentas (ES) 2016/369 dėl skubios paramos teikimo Sąjungoje (OL L 70, 2016 3 16, p. 1).

([11]) 2021 m. vasario 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/241, kuriuo nustatoma ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonė (OL L 57, 2021 2 18, p. 17).

(25) siekiant sudaryti sąlygas Sąjungai reaguoti į bet kokią ekstremaliąją situaciją Sąjungoje ir už jos ribų, labai svarbu turėti būtinus transporto ir logistinius išteklius. Privaloma užtikrinti, kad pagalba Sąjungoje, už Sąjungos ribų ir iš už jos ribų, būtų gabenama ir pristatoma laiku. Todėl nukentėjusioms šalims turėtų būti suteikta galimybė prašyti pagalbos, kurią sudarytų tik transporto ir logistikos ištekliai;

(26) Sprendime Nr. 1313/2013/ES nustatytas Sąjungos mechanizmui skirtas finansinis paketas, kuris yra svarbiausia orientacinė suma, kaip tai suprantama 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ([12]) 17 punkte, skirta programos išlaidoms iki 2014–2020 m. biudžeto laikotarpio pabaigos padengti. Tas finansinis paketas turėtų būti atnaujintas nuo 2021 m. sausio 1 d., Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2020/2093 ([13]) taikymo pradžios dienos, kad tame reglamente atsispindėtų numatyti nauji skaičiai;

(27) remiantis Tarybos reglamentu (ES) 2020/2094 ([14]), kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė, ir neviršijant juo skirtų išteklių, ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo priemonės pagal Sąjungos mechanizmą turėtų būti taikomos siekiant šalinti precedento neturintį krizės poveikį, kurį sukėlė COVID-19 pandemija. Tokios priemonės, visų pirma, turėtų apimti priemones, kuriomis siekiama padidinti Sąjungos pasirengimo lygį ir sudaryti sąlygas greitam ir veiksmingam Sąjungos atsakui didelio masto ekstremaliųjų situacijų atveju, be kita ko, priemones, kurios apima būtiniausių prekių ir būtiniausios medicinos įrangos kaupimą ir būtinos greitojo reagavimo infrastruktūros įsigijimą. Tokius papildomus išteklius reikėtų naudoti taip, kad būtų galima užtikrinti, kad būtų laikomasi Reglamente (ES) 2020/2094 nustatytų terminų;

(28) atsižvelgiant į tai, jog svarbu, kad kova su klimato kaita vyktų laikantis Sąjungos įsipareigojimų įgyvendinti Paryžiaus susitarimą ir įsipareigojimo siekti Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų, veiksmais pagal Tarybos sprendimą Nr. 1313/2013/ES turėtų būti padedama siekti bendro tikslo, kad bent 30 % Sąjungos biudžeto ir Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonės išlaidų bendros sumos būtų išleista klimato srities tikslų rėmimui, ir siekti, kad išlaidos biologinės įvairovės tikslams 2024 m. sudarytų 7,5 % biudžeto, o 2026 m. ir 2027 m. – 10 %, kartu atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu klimato ir biologinės įvairovės tikslai iš dalies sutampa;

(29) atsižvelgiant į tai, kad pagal Sąjungos mechanizmą dislokuojant reagavimo operacijoms skirtus „rescEU“ pajėgumus ir taip užtikrinant, kad ekstremaliosiose situacijose atsidūrusiems žmonėms būtų suteikta veiksminga ir greita pagalba, sukuriama didelė Sąjungos pridėtinė vertė, turėtų būti nustatyti papildomi įpareigojimai užtikrinti matomumą, kad Sąjungos piliečiams ir žiniasklaidai būtų teikiama informacija ir Sąjunga būtų pastebima. Nacionalinės valdžios institucijos turėtų gauti Komisijos komunikacijos gaires dėl konkrečių veiksmų, kuriais turi būti užtikrinama, kad Sąjungos vaidmuo būtų tinkamai viešinamas;

(30) atsižvelgiant į pastarojo meto veiklos patirtį, siekiant toliau stiprinti Sąjungos mechanizmą ir visų pirma supaprastinti greitą „rescEU“ įgyvendinimo procesą, visų „rescEU“ pajėgumų plėtojimo išlaidos turėtų būti visiškai finansuojamos iš Sąjungos biudžeto;

(31) siekiant padėti valstybėms narėms teikti pagalbą taip pat už Sąjungos ribų, Europos civilinės saugos rezervas turėtų būti toliau stiprinamas bendrai finansuojant jam skirtų pajėgumų veiklos išlaidas tuo pačiu lygmeniu, nepriklausomai nuo to, ar jis dislokuojamas Sąjungos viduje ar už jos ribų;

(32) siekiant užtikrinti lankstumą remiant valstybes nares transporto ir logistikos ištekliais, visų pirma didelio masto nelaimių atveju, turėtų būti įmanoma iš Sąjungos biudžeto visiškai finansuoti krovinių vežimą Sąjungoje ar į Sąjungą iš trečiųjų valstybių, logistikos priemones ir paslaugas, dislokuojamas kaip „rescEU“ pajėgumai;

([12]) OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

([13]) 2020 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2020/2093, kuriuo nustatoma 2021–2027 m. daugiametė finansinė programa (OL L 433 I, 2020 12 22, p. 11).

([14]) 2020 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentas (ES) 2020/2094, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė atsigavimui po COVID-19 krizės paremti (OL L 433 I, 2020 12 22, p. 23).

(33) pagal Sąjungos mechanizmą, taikant principą „teršėjas moka“, už kurio įgyvendinimą atsako kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 191 straipsnio 2 dalį ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/35/EB ([15]) taip pat turėtų būti teikiama ekologinių nelaimių atveju reikalinga pagalba transportu;

(34) siekiant padidinti lankstumą ir pasiekti optimalų biudžeto vykdymą, šiame reglamente kaip naudotinas biudžeto vykdymo metodas turėtų būti numatytas netiesioginis valdymas, kai tai pateisinama dėl atitinkamo veiksmo pobūdžio ir turinio;

(35) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([16]) (toliau – Finansinis reglamentas) 193 straipsnio 2 dalį dotacija gali būti skirta jau pradėtam veiksmui, jeigu pareiškėjas gali įrodyti, jog veiksmą buvo būtina pradėti įgyvendinti prieš pasirašant susitarimą dėl dotacijos. Tačiau išlaidos, patirtos prieš pateikiant dotacijos paraišką, nėra tinkamos finansuoti, išskyrus tinkamai pagrįstus išimtinius atvejus. Siekiant išvengti bet kokio Sąjungos paramos sutrikdymo, kuris galėtų pakenkti Sąjungos interesams, finansavimo sprendime turėtų būti įmanoma – ribotą laikotarpį 2021–2027 m. daugiametės finansinės programos vykdymo pradžioje ir tik tinkamai pagrįstais atvejais – numatyti, kad pagal Sprendimą Nr. 1313/2013/ES remiamų veiksmų, kurie jau pradėti įgyvendinti, išlaidos būtų laikomos tinkamomis finansuoti nuo 2021 m. sausio 1 d., net jei jos buvo patirtos prieš pateikiant dotacijos paraišką;

(36) kad būtų skatinamas nuspėjamumas ir ilgalaikis veiksmingumas, įgyvendindama Sprendimą Nr. 1313/2013/ES, Komisija turėtų priimti metines ar daugiametes darbo programas, kuriose būtų nurodomi planuojami asignavimai. Tai turėtų padėti Sąjungai lanksčiau vykdyti biudžetą ir taip užtikrinti, kad prevencijos ir pasirengimo veiksmai būtų įgyvendinami veiksmingiau. Be to, numatomi būsimi asignavimai turėtų būti kasmet pristatomi ir aptariami Komisijai padedančiame komitete pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011;

(37) Komisija pagal Finansinį reglamentą teikia Sąjungos mechanizmo biudžeto vykdymo ataskaitas;

(38) Sprendimui Nr. 1313/2013/ES taikomos Europos Parlamento ir Tarybos pagal SESV 322 straipsnį priimtos horizontaliosios finansinės taisyklės. Tos taisyklės išdėstytos Finansiniame reglamente ir visų pirma nustato biudžeto sudarymo ir įgyvendinimo tvarką, pasitelkiant dotacijas, viešuosius pirkimus, apdovanojimus ir netiesioginį vykdymą, taip pat reglamentuoja finansų pareigūnų atsakomybės patikras. Pagal SESV 322 straipsnį priimtos taisyklės taip pat apima bendrą Sąjungos biudžeto apsaugos sąlygų režimą;

(39) nors prevencijos ir pasirengimo priemonės yra labai svarbios siekiant užtikrinti didesnį Sąjungos atsparumą reaguojant į gaivalines ir žmogaus sukeltas nelaimes, dėl šių nelaimių pobūdžio neįmanoma prognozuoti, ar jos įvyks, kada ir kokiu mastu. Kaip parodė naujausia COVID-19 krizė, finansiniai ištekliai, reikalingi tinkamam atsakui užtikrinti, įvairiais metais gali labai skirtis ir turėtų būti skiriami nedelsiant. Todėl, derinant biudžeto nuspėjamumo principą su būtinumu greitai reaguoti į naujus poreikius, reikia koreguoti finansinį darbo programų įgyvendinimą. Taigi, papildant asignavimų perkėlimus, leidžiamus pagal Finansinio reglamento 12 straipsnio 4 dalį, tikslinga leisti nepanaudotus asignavimus perkelti tik į kitus metus ir skirti juos tik reagavimo veiksmams;

([15]) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004 4 30, p. 56).

([16]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

(40) pagal Finansinį reglamentą, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ([17]), Tarybos reglamentus (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 ([18]), (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ([19]) ir (ES) 2017/1939 ([20]) Sąjungos finansiniai interesai turi būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis, įskaitant priemones, susijusias su pažeidimų, įskaitant sukčiavimą, prevencija, nustatymu, ištaisymu ir tyrimu, prarastų, neteisingai išmokėtų ar neteisingai panaudotų lėšų susigrąžinimu ir, kai tinkama, administracinių nuobaudų skyrimu. Visų pirma, vadovaujantis reglamentais (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ir (ES, Euratomas) Nr. 883/2013, Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) turi įgaliojimus atlikti administracinius tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, siekdama nustatyti, ar nebūta Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų. Pagal Reglamentą (ES) 2017/1939 Europos prokuratūra turi įgaliojimus tirti Sąjungos finansiniams interesams kenkiančias nusikalstamas veikas, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1371 ([21]), ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už jas. Pagal Finansinį reglamentą bet kuris asmuo arba subjektas, gaunantis Sąjungos lėšas, turi visapusiškai bendradarbiauti Sąjungos finansinių interesų apsaugos klausimu, suteikti būtinas teises ir prieigą Komisijai, OLAF, Audito Rūmams ir, kiek tai susiję su tvirtesniame bendradarbiavime pagal Reglamentą (ES) 2017/1939 dalyvaujančiomis valstybėmis narėmis, Europos prokuratūrai, ir užtikrinti, kad visos trečiosios šalys, dalyvaujančios įgyvendinant Sąjungos lėšas, suteiktų lygiavertes teises. Todėl susitarimuose su trečiosiomis valstybėmis ir teritorijomis bei tarptautinėmis organizacijomis ir bet kokiose sutartyse ar susitarimuose, sudaromuose įgyvendinant Sprendimą Nr. 1313/2013/ES, turėtų būti nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams, Europos prokuratūrai ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokį auditą, patikrinimus ir inspektavimą vietoje laikantis jų atitinkamos kompetencijos ir užtikrinant, kad visos trečiosios šalys, dalyvaujančios Sąjungos lėšų naudojimo procese, suteiktų lygiavertes teises;

(41) trečiosios valstybės, kurios yra Europos ekonominės erdvės (EEE) narės, gali dalyvauti Sąjungos programose bendradarbiaudamos pagal Europos ekonominės erdvės susitarimą ([22]), kuriame numatyta, kad programos įgyvendinamos pagal tą susitarimą priimtu sprendimu. Trečiosios valstybės taip pat gali dalyvauti remiantis kitomis teisinėmis priemonėmis. Sprendime Nr. 1313/2013/ES turėtų būti numatyta konkreti nuostata, pagal kurią reikalaujama, kad trečiosios valstybės suteiktų būtinas teises ir prieigą, reikalingas atsakingam leidimus suteikiančiam pareigūnui, OLAF ir Audito Rūmams, kad jie galėtų visapusiškai veikti pagal savo atitinkamą kompetenciją;

(42) per COVID-19 pandemiją siekiant, kad veiktų „rescEU“ pajėgumai, o Sąjungos mechanizmu būtų veiksmingai reaguojama į Sąjungos piliečių poreikius, buvo skirta papildomų finansinių asignavimų veiksmams pagal Sąjungos mechanizmą finansuoti. Svarbu suteikti Sąjungai būtino lankstumo, kad ji galėtų efektyviai reaguoti į nenuspėjamo pobūdžio nelaimes, kartu išsaugant tam tikrą nuspėjamumą įgyvendinant Sprendime Nr. 1313/2013/ES nustatytus tikslus. Svarbu pasiekti būtiną tų tikslų įgyvendinimo pusiausvyrą. Siekiant atnaujinti I priede nustatytas procentines dalis atsižvelgiant į Sąjungos mechanizmo prioritetus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ([23]) nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

(43) todėl Sprendimas Nr. 1313/2013/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;

([17]) 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

([18]) 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995 12 23, p. 1).

([19]) 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

([20]) 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje (OL L 283, 2017 10 31, p. 1).

([21]) 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

([22]) OL L 1, 1994 1 3, p. 3.

([23]) OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(44) siekiant užtikrinti paramos teikimo atitinkamoje politikos srityje tęstinumą ir sudaryti sąlygas pradėti įgyvendinimą nuo 2021–2027 m. daugiametės finansinės programos pradžios, šis reglamentas turėtų įsigalioti skubos tvarka ir turėtų būti taikomas atgaline data nuo 2021 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Sprendimas Nr. 1313/2013/ES iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Apsauga, kuri turi būti užtikrinama Sąjungos mechanizmu, pirmiausia teikiama žmonėms, taip pat aplinkai ir turtui, įskaitant kultūros paveldą, nuo visų rūšių gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, įskaitant teroro aktų, technologinių, radiologinių arba ekologinių nelaimių, jūrų taršos, hidrogeologinio nestabilumo ir staigių ekstremaliųjų sveikatai situacijų padarinius Sąjungoje ar už jos ribų. Teroro aktų ar radiologinių nelaimių padarinių atvejais Sąjungos mechanizmas gali apimti tik pasirengimo ir reagavimo veiksmus.

3. Sąjungos mechanizmu, pasitelkus praktinį bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą, skatinamas valstybių narių solidarumas, nedarant poveikio svarbiausiai valstybių narių pareigai savo teritorijoje apsaugoti nuo nelaimių žmones, aplinką ir turtą, įskaitant kultūros paveldą, ir užtikrinti pakankamus nelaimių valdymo sistemų gebėjimus, kad jos galėtų tinkamai ir nuosekliai užkirsti kelią tokio pobūdžio ir masto nelaimėms, kurių galima pagrįstai tikėtis ir kurioms galima pasirengti, ir reaguoti į tas nelaimes.“;

2) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) sudaryti palankesnes sąlygas greitai ir veiksmingai reaguoti įvykus nelaimėms ar joms gresiant, be kita ko, imantis priemonių tų nelaimių tiesioginiams padariniams sušvelninti ir skatinant valstybes nares pašalinti biurokratines kliūtis;“;

b) 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) pažanga, padaryta didinant parengties nelaimėms lygį, vertinama pagal reagavimo pajėgumų, įtrauktų į Europos civilinės saugos rezervą, susijusį su 11 straipsnyje nurodytais pajėgumų tikslais, kiekį, Bendroje ekstremalių situacijų ryšių ir informacijos sistemoje (CECIS) registruotų modulių skaičių ir siekiant suteikti pagalbą ypač didelio masto situacijų atveju numatytų panaudoti „rescEU“ pajėgumų skaičių;“;

3) 4 straipsnyje įterpiamas šis punktas:

„4a. Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslai – neprivalomi tikslai, nustatyti civilinės saugos srityje siekiant remti prevencijos ir pasirengimo veiksmus, kuriais siekiama gerinti Sąjungos bei jos valstybių narių gebėjimą įveikti nelaimių, kurios sukelia arba gali sukelti daugiašalį tarpvalstybinį poveikį, padarinius;“;

4) 5 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) rengia ir reguliariai atnaujina gamtinių ir žmogaus sukeliamų nelaimių, įskaitant tokias, kurios sukelia arba gali sukelti daugiašalį tarpvalstybinį poveikį, kurios gali kilti Sąjungoje, rizikos tarpsektorinius apžvalgą ir žemėlapį, įvairiose politikos srityse laikydamasi nuoseklaus požiūrio, kurį taikant galima spręsti nelaimių prevencijos klausimą ar kuris gali turėti jai įtakos, ir tinkamai atsižvelgdama į tikėtiną klimato kaitos poveikį;“;

b) g punktas pakeičiamas taip:

„g) laikydamasi 6 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytų terminų periodiškai teikia Europos Parlamentui ir Tarybai pažangos, padarytos įgyvendinant 6 straipsnį, ataskaitas;“;

5) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) toliau plėtoja ir tobulina savo nelaimių rizikos valdymo planavimą nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygmeniu, įskaitant tarpvalstybinį bendradarbiavimą, atsižvelgiant į 5 dalyje nurodytus Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslus, kai jie nustatyti, ir riziką, susijusią su nelaimėmis, kurios sukelia arba gali sukelti daugiašalį tarpvalstybinį poveikį;“;

ii) d ir e punktai pakeičiami taip:

„d) pateikia Komisijai atitinkamų a ir b punktuose nurodytų vertinimų elementų santrauką, daugiausia dėmesio skirdamos pagrindinėms rizikos rūšims. Pagrindinės rizikos, darančios daugiašalį tarpvalstybinį poveikį, ir rizikos, susijusios su nelaimėmis, kurios sukelia arba gali sukelti tarpvalstybinį poveikį, taip pat, kai tikslinga, didelio poveikio mažai tikėtinos rizikos atveju valstybės narės apibūdina prioritetines prevencijos ir parengties priemones. Santrauka Komisijai pateikiama ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d., o po to – kas trejus metus, taip pat kaskart, kai įvyksta svarbių pasikeitimų;

e) savanoriškai dalyvauja rizikos valdymo gebėjimų tarpusavio vertinimuose;

f) pagal tarptautinius įsipareigojimus gerina duomenų apie nelaimių nuostolius rinkimą nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygmeniu, kad užtikrintų faktais pagrįstų scenarijų, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalyje, rengimą ir reagavimo į nelaimes pajėgumų trūkumų nustatymą.“;

b) pridedama ši dalis:

„5. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, nustato ir plėtoja Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslus civilinės saugos srityje ir priima rekomendacijas, kad jie būtų apibrėžti kaip neprivalomas bendras pagrindas, kuriuo būtų remiami prevencijos ir pasirengimo veiksmai nelaimių, kurios sukelia arba gali sukelti daugiašalį tarpvalstybinį poveikį, atveju. Tie tikslai grindžiami dabartiniais ir į ateitį orientuotais scenarijais, kuriuose, be kita ko, atsižvelgiama į klimato kaitos poveikį nelaimių rizikai, praeities įvykių duomenis ir tarpsektorinę poveikio analizę, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamoms grupėms. Rengdama Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslus, Komisija dėmesį skiria pasikartojančioms nelaimėms, nuo kurių nukenčia valstybės narės, ir siūlo, kad valstybės narės imtųsi konkrečių priemonių, įskaitant bet kurias priemones, kurios turi būti įgyvendintos naudojant Sąjungos lėšas, kad būtų sustiprintas atsparumas tokioms nelaimėms.“;

6) 7 ir 8 straipsniai pakeičiami taip:

„*7 straipsnis*

Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras

1. Įsteigiamas Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras. Užtikrinama, kad Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras veiktų visą parą, septynias dienas per savaitę ir kad jis aptarnautų valstybes nares ir Komisiją įgyvendinant Sąjungos mechanizmo tikslus.

Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras visų pirma tikruoju laiku koordinuoja, stebi ir remia reagavimo į ekstremaliąsias situacijas veiksmus Sąjungos lygmeniu. Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras glaudžiai bendradarbiauja su nacionalinėmis civilinės saugos institucijomis ir atitinkamomis Sąjungos įstaigomis, kad būtų skatinamas tarpsektorinis požiūris į nelaimių valdymą.

2. Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras naudojasi veiklos, analitiniais, stebėsenos, informacijos valdymo ir ryšių gebėjimais, kad galėtų reaguoti į įvairias ekstremaliąsias situacijas Sąjungoje ir už jos ribų.“;

8 straipsnis

Bendrieji Komisijos pasirengimo veiksmai

1. Komisija vykdo šiuos pasirengimo veiksmus:

a) valdo Reagavimo į nelaimes koordinavimo centrą;

b) valdo CECIS, kad Reagavimo į nelaimes koordinavimo centras ir valstybių narių ryšių punktai galėtų palaikyti ryšius ir keistis informacija;

c) bendradarbiauja su valstybėmis narėmis siekdama:

i) kurti tarpvalstybines Sąjungos svarbos nustatymo ir ankstyvojo perspėjimo sistemas siekiant sušvelninti tiesioginį nelaimių poveikį;

ii) geriau integruoti esamas tarpvalstybines nustatymo ir ankstyvojo perspėjimo sistemas, grindžiamas įvairių pavojų įtraukimo principu, siekiant kuo labiau sutrumpinti pasirengimo reaguoti į nelaimes laiką;

iii) išlaikyti ir toliau plėtoti informuotumo apie padėtį ir analizės pajėgumus;

iv) vykdyti nelaimių ir prireikus klimato kaitos poveikio stebėseną ir teikti mokslinėmis žiniomis apie tai grindžiamas konsultacijas;

v) mokslinę informaciją paversti operatyvine informacija;

vi) kurti, palaikyti ir plėtoti Europos mokslines partnerystes, kad į jas būtų įtraukti su gamtiniais ir žmogaus sukeltais pavojais susiję klausimai, o tai savo ruožtu turėtų padėti skatinti nacionalinių ankstyvojo perspėjimo ir pranešimo apie nelaimes sistemų tarpusavio ryšius ir tokių sistemų ryšį su Reagavimo į nelaimes koordinavimo centru bei CECIS;

vii) dalijantis mokslinėmis žiniomis, naujoviškomis technologijomis ir patirtimi remti valstybių narių ir įgaliotųjų tarptautinių organizacijų pastangas toliau tobulinti savo ankstyvojo perspėjimo sistemas, be kita ko, naudojantis Sąjungos civilinės saugos žinių tinklu, nurodytu 13 straipsnyje;

d) sukuria ir valdo gebėjimą mobilizuoti ir nusiųsti ekspertų grupes, atsakingas už:

i) poreikių, kurie gali būti tenkinami pagal Sąjungos mechanizmą, vertinimą pagalbos prašančioje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje;

ii) jei būtina, palankesnių sąlygų sudarymą pagalbos reaguojant į nelaimę vietoje koordinavimui ir ryšių palaikymą su pagalbos prašančios valstybės narės ar trečiosios valstybės kompetentingomis valdžios institucijomis ir

iii) paramą pagalbos prašančiajai valstybei narei ar trečiajai valstybei, teikiant jai praktinių žinių apie prevencijos, pasirengimo ar reagavimo veiksmus;

e) sukuria ir užtikrina gebėjimą teikti logistinę paramą d punkte nurodytoms ekspertų grupėms;

f) plėtoja ir palaiko valstybių narių apmokytų ekspertų, kuriuos galima greitai pasitelkti, tinklą siekiant padėti vykdyti Reagavimo į nelaimes koordinavimo centro stebėsenos, informavimo ir palankesnių sąlygų sudarymo koordinavimui užduotis;

g) sudaro palankesnes sąlygas koordinuoti valstybių narių reagavimo į nelaimes pajėgumų išankstinį paskirstymą Sąjungoje;

h) remia pastangas gerinti modulių ir kitų reagavimo pajėgumų tarpusavio sąveikumą, atsižvelgdama į geriausią praktiką valstybių narių lygmeniu ir tarptautiniu lygmeniu;

i) neviršydama savo kompetencijos ribų imasi veiksmų, būtinų sudaryti palankesnes sąlygas užtikrinti priimančiosios valstybės paramą, be kita ko, remdamasi veiklos patirtimi, kartu su valstybėmis narėmis rengia ir atnaujina gaires dėl priimančiosios valstybės paramos;

j) remia valstybių narių parengties strategijų savanoriško tarpusavio vertinimo programas, pagrįstas iš anksto nustatytais kriterijais, kurios leistų parengti rekomendacijas siekiant padidinti Sąjungos parengties lygį;

k) aktyviai konsultuodamasi su valstybėmis narėmis imasi papildomų būtinų rėmimo ir pasirengimo veiksmų, kad pasiektų 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą tikslą, ir

l) remia valstybes nares, pateikusias prašymą dėl nelaimių jų teritorijose, suteikdama galimybę naudotis Europos mokslinėmis partnerystėmis tikslinei mokslinei analizei atlikti. Atliktos analizės gali būti platinamos per CECIS, pritarus nukentėjusioms valstybėms narėms.

2. Valstybės narės, trečiosios valstybės arba Jungtinių Tautų ar jų agentūrų prašymu Komisija gali dislokuoti ekspertų grupę vietoje teikti konsultacijas pasirengimo priemonių klausimu.“;

7) 9 straipsnis papildomas šia dalimi:

„10. Kai pagal Galileo, „Copernicus“, GOVSATCOM ar kitus Kosmoso programos, sudarytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2021/696 (*), komponentus teikiamos ekstremaliųjų situacijų valdymo paslaugos, kiekviena valstybė narė gali nuspręsti jomis pasinaudoti.

Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti pirmojoje pastraipoje nurodytomis „Galileo“ teikiamomis ekstremaliųjų situacijų valdymo paslaugomis, ji nustato, kurios nacionalinės institucijos yra įgaliotos naudotis tomis ekstremaliųjų situacijų valdymo paslaugomis, ir apie tai praneša Komisijai.

(*) 2021 m. balandžio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/696, kuriuo sudaroma Sąjungos kosmoso programa, įsteigiama Europos Sąjungos kosmoso programos agentūra ir panaikinami reglamentai (ES) Nr. 912/2010, (ES) Nr. 1285/2013 bei (ES) Nr. 377/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES (OL L 170, 2021 5 12, p. 69).“;

8) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Scenarijų rengimas ir nelaimių valdymo planavimas

1. Komisija ir valstybės narės bendradarbiauja siekdamos gerinti tarpsektorinį nelaimių rizikos valdymo planavimą Sąjungos lygmeniu gamtinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, kurios sukelia arba gali sukelti daugiašalių tarpvalstybinių padarinių, įskaitant neigiamus klimato kaitos padarinius, atveju. Vykdant tą planavimą, rengiami Sąjungos lygmens nelaimių prevencijos, pasirengimo ir reagavimo į jas scenarijai, atsižvelgiant į darbą, atliktą dėl Sąjungos atsparumo nelaimėms tikslų, kaip nurodyta 6 straipsnio 5 dalyje, ir į Sąjungos civilinės saugos žinių tinklo veiklą, kaip nurodyta 13 straipsnyje, ir tuos scenarijus grindžiant:

i) 6 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais rizikos vertinimais;

ii) 5 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta rizikos apžvalga;

iii) 6 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu valstybių narių atliekamu rizikos valdymo gebėjimų vertinimu;

iv) turimais 6 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytais duomenimis apie nelaimių nuostolius;

v) savanoriškai pasikeista turima informacija apie nelaimių rizikos valdymo planavimą nacionaliniu arba atitinkamu subnacionaliniu lygmeniu;

vi) išteklių planavimu ir

vii) reagavimo pajėgumų dislokavimo planų rengimu.

2. Planuodamos reagavimo į humanitarinę krizę operacijas už Sąjungos ribų, Komisija ir valstybės narės nustato ir skatina civilinės saugos pagalbos ir humanitarinės pagalbos finansavimo, kurį teikia Sąjunga ir valstybės narės, sąveiką.“;

9) 11 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Atsižvelgdama į nustatytą riziką, bendrus pajėgumus bei trūkumus ir visų esamų scenarijų, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalyje, rengimą, Komisija įgyvendinimo aktais apibrėžia Europos civilinės saugos rezervui reikalingų pagrindinių reagavimo pajėgumų rūšis ir nurodo jų kiekį (toliau – pajėgumų tikslai). Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, stebi pažangą, padarytą siekiant pajėgumų tikslų, išdėstytų šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytuose įgyvendinimo aktuose, ir nustato galimai svarbius Europos civilinės saugos rezervo reagavimo pajėgumų trūkumus. Jei tokie trūkumai nustatomi, Komisija nagrinėja, ar valstybės narės gali gauti reikiamų pajėgumų ne iš Europos civilinės saugos rezervo. Komisija ragina valstybes nares pašalinti svarbius Europos civilinės saugos rezervo reagavimo pajėgumų trūkumus. Šiuo atžvilgiu ji gali remti valstybes nares pagal 20 straipsnį ir 21 straipsnio 1 dalies i punktą bei 21 straipsnio 2 dalį.“;

10) 12 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Komisija įgyvendinimo aktais apibrėžia, kokie pajėgumai sudaro „rescEU“, remdamasi, *inter alia*, esamų scenarijų, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalyje, rengimu ir atsižvelgdama į nustatytą ir naują riziką, bendrus pajėgumus ir trūkumus Sąjungos lygmeniu, visų pirma miškų gaisrų gesinimo iš oro, cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių incidentų, skubiosios medicininės pagalbos, taip pat transporto ir logistikos srityse. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Komisija reguliariai atnaujina informaciją apie „rescEU“ pajėgumų rūšis bei jų kiekį ir sudaro sąlygas Europos Parlamentui ir Tarybai tiesiogiai su ja susipažinti.

3. Valstybės narės „rescEU“ pajėgumus įsigyja, nuomojasi, nuomojasi išsipirktinai ar kitaip sudarydamos sutartis.

3a. Komisija, kaip apibrėžta įgyvendinimo aktais, priimtais pagal 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą, gali išsinuomoti, nuomotis išsipirktinai ar kitaip sudarydama sutartis įsigyti „rescEU“ pajėgumų tiek, kiek būtina transporto ir logistikos srities trūkumams pašalinti.

3b. Tinkamai pagrįstais skubos atvejais Komisija gali įsigyti, išsinuomoti, nuomotis išsipirktinai ar kitaip sudarydama sutartis įgyti pajėgumų, nustatytų įgyvendinimo aktais, priimtais laikantis 33 straipsnio 3 dalyje nurodytos skubos procedūros. Tokiais įgyvendinimo aktais:

i) nustatoma būtina materialinių išteklių rūšis bei kiekis ir visos būtinos galimybes atveriančios paramos paslaugos, kurios jau apibrėžtos kaip „rescEU“ pajėgumai, ir (arba)

ii) apibrėžiami papildomi materialiniai ištekliai ir visos būtinos galimybes atveriančios paramos paslaugos, kaip „rescEU“ pajėgumai, ir nustatoma būtina tų pajėgumų rūšis bei kiekis.

3c. Sąjungos finansinės taisyklės taikomos Komisijai įsigyjant, išsinuomojant, nuomojantis išsipirktinai ar kitaip sudarydama sutartis įgyjant „rescEU“ pajėgumų. Jei valstybės narės įsigyja, nuomojasi, nuomojasi išsipirktinai ar kitaip sudaro sutartis įgydamos „rescEU“ pajėgumų, Komisija gali skirti valstybėms narėms tiesiogines dotacijas nerengdama kvietimų teikti pasiūlymus. Kad įsigytų „rescEU“ pajėgumų, Komisija ir visos to pageidaujančios valstybės narės gali dalyvauti bendrų viešųjų pirkimų procedūroje, vykdomoje pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 (*) (toliau – Finansinis reglamentas) 165 straipsnį.

Valstybių narių įsigytų, nuomotų, nuomotų išsipirktinai ar kitaip sudarant sutartis įsigytų „rescEU“ pajėgumų buvimo vieta yra tose valstybėse narėse.

_____

(*) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).“;

11) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„*13 straipsnis*

Sąjungos civilinės saugos žinių tinklas

1. Komisija sukuria Sąjungos civilinės saugos žinių tinklą (toliau – Tinklas), kad būtų kaupiamos, apdorojamos ir skleidžiamos su Sąjungos mechanizmu susijusios žinios ir informacija, jį grįsdama įvairių pavojų įtraukimo principu ir įtraukdama atitinkamus civilinės saugos ir nelaimių valdymo subjektus, kompetencijos centrus, universitetus ir mokslo tyrimų darbuotojus.

Komisija, veikdama per Tinklą, tinkamai atsižvelgia į valstybių narių, Sąjungos lygmens, kitų tarptautinių organizacijų ir subjektų lygmens, trečiųjų šalių lygmens ir vietoje veikiančių organizacijų lygmens sukauptas praktines žinias.

Komisija ir valstybės narės skatina lyčių pusiausvyra grindžiamą dalyvavimą kuriant Tinklą ir jo veikimą.

Komisija, veikdama per Tinklą, remia planavimo ir sprendimų priėmimo procesų nuoseklumą sudarydama palankesnes sąlygas nuolatiniam keitimuisi žiniomis ir informacija apimdama visas veiklos sritis pagal Sąjungos mechanizmą.

Tuo tikslu Komisija, veikdama per Tinklą, *inter alia*:

a) parengia civilinės saugos ir nelaimių valdymo personalui skirtą nelaimių prevencijos, parengties joms ir reagavimo į jas mokymo ir pratybų programą ir jai vadovauja. Programoje daugiausia dėmesio skiriama keitimuisi geriausia patirtimi civilinės saugos ir nelaimių valdymo srityje, įskaitant susijusią su klimato kaitos sukeltomis nelaimėmis, taip pat įtraukiami bendri kursai ir keitimosi nelaimių valdymo praktinėmis žiniomis sistema, įskaitant specialistų ir patyrusių savanorių mainus ir valstybių narių ekspertų komandiravimą.

Mokymo ir pratybų programa siekiama gerinti 9, 11 ir 12 straipsniuose nurodytų pajėgumų koordinavimą, suderinamumą bei papildomumą ir gerinti 8 straipsnio 1 dalies d ir f punktuose nurodytų ekspertų kompetenciją;

b) parengia įgytos patirties, įgytos vykdant civilinės saugos veiksmus Sąjungos mechanizmo sistemoje, įskaitant viso nelaimių valdymo ciklo aspektus, programą ir jai vadovauja siekdama sukurti didelės apimties mokymosi procesų ir žinių plėtojimo bazę. Programa apima:

   i) visų atitinkamų civilinės saugos veiksmų pagal Sąjungos mechanizmą stebėseną, analizavimą ir vertinimą;

   ii) įgytos patirties panaudojimo skatinimą, siekiant sukurti patirtimi grindžiamą pagrindą, reikalingą veiklai plėtoti nelaimių valdymo ciklo metu, ir

   iii) metodikos ir priemonių įgytai patirčiai kaupti, analizuoti, skatinti ir panaudoti rengimą.

   Ta programa prireikus taip pat apima pagal Sąjungos mechanizmą teikiamos pagalbos bei humanitarinės pagalbos sąsajų ir sąveikos panaudojimo patirtį, įgytą teikiant pagalbą už Sąjungos ribų;

c) skatina mokslinius tyrimus bei inovacijas ir ragina diegti ir naudoti atitinkamus naujus Sąjungos mechanizmui skirtus metodus ar technologijas arba juos abu;

d) sukuria ir prižiūri Tinklui skirtą internetinę platformą, kad būtų remiamas įvairių a, b bei c punktuose nurodytų užduočių įgyvendinimas ir jam sudaromos palankesnės sąlygos.

2. Vykdydama 1 dalyje nustatytas užduotis, Komisija ypač atsižvelgia į valstybių narių, kurioms gresia panašaus pobūdžio nelaimių rizika, poreikius ir interesus, taip pat į poreikį stiprinti biologinės įvairovės ir kultūros paveldo apsaugą.

3. Komisija stiprina bendradarbiavimą mokymo srityje ir skatina Tinklo, tarptautinių organizacijų ir trečiųjų valstybių dalijimąsi žiniomis bei patirtimi, visų pirma siekdama prisidėti prie tarptautinių įsipareigojimų, ypač numatytų 2015–2030 m. Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo programoje.“;

12) 14 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Kai Sąjungoje įvyksta arba gresia nelaimė, kuri sukelia arba gali sukelti daugiašalį tarpvalstybinį poveikį arba dėl kurios nukenčia arba gali nukentėti kitos valstybės narės, valstybė narė, kurioje įvyko ar gali įvykti nelaimė, nedelsdama apie tai praneša valstybėms narėms, kurios gali nukentėti, o tais atvejais, kai padariniai gali būti sunkūs – Komisijai.“;

13) 15 straipsnio 3 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) siekdama užtikrinti bendrą informuotumą apie padėtį ir reagavimo į ją veiksmus, kartu su nukentėjusiąja valstybe nare surenka ir analizuoja patvirtintą informaciją apie padėtį ir tiesiogiai išplatina tą informaciją valstybėms narėms;“;

14) 17 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Komisija gali atrinkti, paskirti ir nusiųsti ekspertų grupę, sudarytą iš valstybių narių nurodytų ekspertų:

a) gavusi prašymą suteikti praktinių žinių apie prevenciją pagal 5 straipsnio 2 dalį;

b) gavusi prašymą suteikti praktinių žinių apie pasirengimą pagal 8 straipsnio 2 dalį;

c) nelaimės Sąjungoje atveju, kaip nurodyta 15 straipsnio 5 dalyje;

d) nelaimės už Sąjungos ribų atveju, kaip nurodyta 16 straipsnio 3 dalyje.

Komisijos ir kitų Sąjungos tarnybų ekspertai gali būti integruoti į grupę, siekiant ją paremti ir sudaryti palankesnes sąlygas palaikyti ryšius su Reagavimo į nelaimes koordinavimo centru. JT agentūrų ar kitų tarptautinių organizacijų nusiųsti ekspertai gali būti integruoti į grupę, siekiant sustiprinti bendradarbiavimą ir sudaryti palankesnes sąlygas atlikti bendrus vertinimus.

Kai to reikia veiklos efektyvumui užtikrinti, Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, gali sudaryti palankesnes sąlygas papildomų ekspertų įtraukimui, juos atsiųsdama ir teikdama techninę bei mokslinę paramą, ir pasitelkti specializuotas mokslines, skubios medicinos pagalbos ir su tam tikrais sektoriais susijusias žinias.

2. Ekspertų atrankos ir skyrimo tvarka yra tokia:

a) valstybės narės savo atsakomybe siūlo ekspertus, kurie gali būti dislokuoti kaip ekspertų grupių nariai;

b) Komisija atrenka ekspertus ir tų grupių vadovą, remdamasi jų kvalifikacija ir patirtimi, įskaitant baigtų mokymų pagal Sąjungos mechanizmą lygį, ankstesnę dalyvavimo pagal Sąjungos mechanizmą vykdytose misijose ir kitoje tarptautinėje pagalbos teikimo veikloje patirtį; atranka taip pat grindžiama kitais kriterijais, įskaitant kalbų mokėjimą, siekiant užtikrinti, kad visa grupė turėtų konkrečioje situacijoje reikalingų gebėjimų;

c) Komisija paskiria misijos ekspertus ir grupių vadovus, sutarusi su jų kandidatūras pasiūliusia valstybe nare.

Komisija praneša valstybėms narėms apie pagal 1 dalį suteiktą papildomą ekspertų paramą.“;

15) 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„*18 straipsnis*

Transportas ir įranga

1. Nelaimės Sąjungoje ar už Sąjungos ribų atveju Komisija gali padėti valstybėms narėms gauti įrangos arba transporto bei logistinių išteklių teikdama:

a) informaciją apie įrangą ir transporto bei logistinius išteklius, kuriuos valstybės narės gali suteikti, ir keisdamasi šia informacija, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos tokios įrangos ar transporto bei logistinių išteklių telkimui;

b) parengtą kartografinę medžiagą, skirtą greitam išteklių panaudojimui ir sutelkimui, ypač atsižvelgiant į tarpvalstybinių regionų ypatumus, susijusius su daugiašale tarpvalstybine rizika;

c) pagalbą valstybėms narėms nustatant transporto bei logistinius išteklius, kurių galima gauti iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką, ir palankesnių sąlygų sudarymą tokių išteklių gavimui;

d) pagalbą valstybėms narėms nustatant įrangą, kurią galima gauti iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką.

2. Komisija gali papildyti valstybių narių teikiamus transporto bei logistinius išteklius kitais ištekliais, kurie būtini siekiant užtikrinti greitą reagavimą į nelaimes.

3. Kai reaguojant į nelaimes teikiami pagalbos ištekliai arba įranga, kuriuos prašančioji valstybė narė ar trečioji valstybė įsigijo trečiojoje valstybėje, pagalbą, kurios prašo valstybė narė ar trečioji valstybė, gali sudaryti tik transporto bei logistiniai ištekliai.“;

16) 19 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Sąjungos mechanizmui įgyvendinti nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2027 m. gruodžio 31 d. skiriamas finansinis paketas yra 1 263 000 000 EUR dabartinėmis kainomis.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Asignavimai, kurie gaunami iš paramos gavėjų lėšų, grąžinamų už reagavimo į nelaimes veiksmus, sudaro asignuotąsias pajamas, kaip tai suprantama Finansinio reglamento 21 straipsnio 5 dalyje.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Iš šio straipsnio 1 ir 1a dalyse ir 19a straipsnyje nurodytų finansinių asignavimų taip pat galima padengti išlaidas, susijusias su pasirengimo, stebėsenos, kontrolės, audito ir įvertinimo veikla, reikalinga Sąjungos mechanizmui valdyti ir jo tikslams pasiekti.

Tokios išlaidos visų pirma gali būti susijusios su tyrimais, ekspertų susitikimais, informavimo ir ryšių palaikymo veiksmais, įskaitant institucinį informavimą apie Sąjungos politikos prioritetus, tiek, kiek tai yra susiję su bendraisiais Sąjungos mechanizmo tikslais, susijusios su išlaidomis, kuriuos yra susijusios su IT tinklais, skirtais daugiausia informacijai tvarkyti ir keistis ja, įskaitant jų sąsają su esamomis ar būsimomis sistemomis, kurių tikslas – skatinti tarpsektorinį keitimąsi duomenimis ir susijusia įranga, kartu su visomis kitomis techninės ir administracinės pagalbos išlaidomis, kurias Komisija patiria valdydama programą.“;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Šio straipsnio 1a dalyje nurodytas finansinis paketas ir 19a straipsnio 1 dalyje nurodyta suma 2021–2027 m. laikotarpiu paskirstomi remiantis I priede nustatytomis procentinėmis dalimis ir principais.“;

e) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisija įvertina I priede nustatytą suskirstymą atsižvelgdama į 34 straipsnio 3 dalyje nurodyto vertinimo rezultatus.“;

f) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Tais atvejais, kai būtina reaguoti į nelaimes dėl privalomų skubos priežasčių, arba atsižvelgiant į nenumatytus įvykius, darančius poveikį biudžeto vykdymui ar „rescEU“ pajėgumų kūrimui, Komisijai pagal 30 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas I priedas, neviršijant turimų biudžeto asignavimų ir laikantis 31 straipsnyje numatytos procedūros.“;

17) Įterpiamas šis straipsnis:

„19a straipsnis

Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonės ištekliai

1. Tarybos reglamento (ES) 2020/2094 (*) 1 straipsnio 2 dalies d ir e punktuose nurodytos priemonės pagal šį sprendimą įgyvendinamos skiriant ne didesnę kaip 2 056 480 000 EUR sumą einamosiomis kainomis, kaip nurodyta to reglamento 2 straipsnio 2 dalies a punkto iii papunktyje 2018 m. kainomis, laikantis to reglamento 3 straipsnio 3, 4, 7 ir 9 dalių.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta suma sudaro išorės asignuotąsias pajamas, kaip nustatyta Reglamento (ES) 2020/2094 3 straipsnio 1 dalyje.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės atitinka finansinės paramos skyrimo reikalavimus pagal šiame sprendime nustatytas sąlygas ir įgyvendinamos visapusiškai laikantis Reglamento (ES) 2020/2094 tikslų.

4. Nedarant poveikio šiame sprendime nustatytoms trečiosioms valstybėms skirtų veiksmų tinkamumo finansuoti sąlygoms, šiame straipsnyje nurodyta finansinė parama gali būti suteikta trečiajai valstybei tik tuo atveju, jei ta parama įgyvendinama visapusiškai laikantis Reglamento (ES) 2020/2094 tikslų, nepriklausomai nuo to, ar ta trečioji valstybė dalyvauja Sąjungos mechanizme.

(*) 2020 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentas (ES) 2020/2094, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė atsigavimui po COVID-19 krizės paremti (OL L 433 I, 2020 12 22, p. 23).“;

18) 20a straipsnis pakeičiamas taip:

„*20a straipsnis*

Matomumas ir apdovanojimai

1. Sąjungos finansavimo gavėjai ir suteiktos pagalbos gavėjai nurodo tų lėšų kilmę ir užtikrina Sąjungos finansavimo matomumą, visų pirma viešindami veiksmus ir jų rezultatus, teikdami nuoseklią, veiksmingą ir proporcingą tikslinę informaciją įvairiai auditorijai, įskaitant žiniasklaidą ir visuomenę.

Užtikrinamas tinkamas bet kurio pagal šį sprendimą teikiamo finansavimo ar pagalbos matomumas vadovaujantis konkrečiomis Komisijos parengtomis gairėmis dėl konkrečių veiksmų. Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad vykdant viešą komunikaciją apie operacijas, finansuojamas pagal Sąjungos mechanizmą:

a) būtų daromos atitinkamos nuorodos į Sąjungos mechanizmą;

b) su pagal Sąjungos mechanizmą finansuojamais ar bendrai finansuojamais pajėgumais būtų susiejamas matomas ženklas;

c) veiksmai būtų vykdomi naudojant Sąjungos emblemą;

d) informacija apie Sąjungos paramą būtų aktyviai teikiama nacionalinei žiniasklaidai ir suinteresuotiesiems subjektams, taip pat savais valstybių narių ryšių kanalais ir

e) būtų remiami su operacijomis susiję Komisijos komunikacijos veiksmai.

Kai „rescEU“ pajėgumai naudojami nacionaliniais tikslais, kaip nurodyta 12 straipsnio 5 dalyje, valstybės narės tomis pačiomis priemonėmis, kaip nurodyta šios dalies pirmoje pastraipoje, pripažįsta tų pajėgumų kilmę ir užtikrina tiems pajėgumams įsigyti naudojamo Sąjungos finansavimo matomumą.

2. Komisija vykdo su šiuo sprendimu, su veiksmais pagal šį sprendimą ir su gautais rezultatais susijusius informavimo ir komunikacijos veiksmus ir remia valstybių narių komunikacijos veiksmus. Šiam sprendimui skirtais finansiniais ištekliais taip pat prisidedama prie institucinės komunikacijos apie Sąjungos politinius prioritetus tiek, kiek tie prioritetai yra susiję su 3 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais.

3. Pripažindama ir pagerbdama ilgalaikį įsipareigojimą ir neeilinį įnašą į Sąjungos mechanizmo veiklą, Komisija apdovanoja medaliais.“;

19) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies g punktas pakeičiamas taip:

„g) nelaimių rizikos valdymo planavimo, kaip nurodyta 10 straipsnyje, plėtojimas;“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Finansinė parama 1 dalies j punkte nurodytam veiksmui apima visas išlaidas, būtinas norint užtikrinti, kad pagal Sąjungos mechanizmą būtų galima naudotis „rescEU“ pajėgumais ir juos dislokuoti laikantis šios dalies antros pastraipos. Reikalavimus atitinkančių išlaidų, būtinų norint užtikrinti, kad būtų galima naudotis „rescEU“ pajėgumais ir juos dislokuoti, kategorijos išdėstytos Ia priede.

Komisijai pagal 30 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas Ia priedas dėl reikalavimus atitinkančių išlaidų kategorijų.

3a. Šiame straipsnyje nurodyta finansinė parama gali būti įgyvendinama pasitelkiant daugiametes darbo programas. Ilgiau nei vienus metus trunkančių veiksmų atveju biudžetiniai įsipareigojimai gali būti išskaidyti į metines įmokas.“;

c) 4 dalis išbraukiama;

20) 22 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) nelaimės atveju parama valstybėms narėms siekiant gauti įrangos ir transporto bei logistinių išteklių, kaip nurodyta 23 straipsnyje, ir“;

21) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„*23 straipsnis*

Reikalavimus atitinkantys veiksmai, susiję su įranga ir operacijomis

1. Toliau nurodyti veiksmai atitinka finansinės paramos reikalavimus, siekiant sudaryti galimybę gauti įrangos ir transporto bei logistinių išteklių pagal Sąjungos mechanizmą:

a) informacijos apie įrangą ir apie transporto bei logistinius išteklius, kuriuos nusprendžia suteikti valstybės narės, teikimas ir keitimasis ja, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas telkti tokią įrangą ar tokius transporto bei logistinius išteklius;

b) pagalba valstybėms narėms nustatant transporto bei logistinius išteklius, kurių galima gauti iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką, ir palankesnių sąlygų sudarymas tokius išteklius gauti;

c) pagalba valstybėms narėms nustatant įrangą, kurią galima gauti iš kitų šaltinių, įskaitant komercinę rinką;

d) greitam reagavimui į nelaimes užtikrinti būtinų transporto bei logistinių išteklių finansavimas. Tokie veiksmai finansinės paramos teikimo reikalavimus atitinka tik tuo atveju, jeigu laikomasi šių kriterijų:

   i) pagal Sąjungos mechanizmą, remiantis 15 ir 16 straipsniais, pateiktas pagalbos prašymas;

   ii) siekiant užtikrinti reagavimo į nelaimes veiksmų pagal Sąjungos mechanizmą veiksmingumą, būtini papildomi transporto bei logistiniai ištekliai;

   iii) pagalba atitinka Reagavimo į nelaimes koordinavimo centro nustatytus poreikius ir yra teikiama pagal Reagavimo į nelaimes koordinavimo centro pateiktas rekomendacijas dėl pagalbos teikimo techninių specifikacijų, kokybės, laiko ir sąlygų;

   iv) prašančioji valstybė priėmė pagal Sąjungos mechanizmą suteiktą pagalbą tiesiogiai arba per Jungtines Tautas ar jų agentūras, arba atitinkamą tarptautinę organizaciją ir

   v) nelaimių trečiosiose valstybėse atvejais pagalba papildo bet kokią teikiamą bendrą Sąjungos humanitarinę pagalbą.

1a. Sąjungos finansinės paramos suma pajėgumų, kurie nėra iš anksto skirti Europos civilinės saugos rezervui ir dislokuojami įvykus arba gresiant nelaimei Sąjungoje ar už jos ribų, transportavimui ir bet kuriai kitai pagalbai transportu, kurios reikia reaguojant į nelaimę, neviršija 75 % visų reikalavimus atitinkančių išlaidų.

2. Sąjungos finansinės paramos suma Europos civilinės saugos rezervui iš anksto skirtiems pajėgumams neviršija 75 % pajėgumų, įskaitant transportą, eksploatavimo išlaidų įvykus arba gresiant nelaimei Sąjungoje ar už jos ribų.

4. Sąjungos finansinės paramos lėšomis transporto bei logistiniams ištekliams gali būti papildomai padengiama ne daugiau kaip 100 % visų reikalavimus atitinkančių išlaidų, nurodytų a–d punktuose, jei tai būtina tam, kad būtų veiksmingai panaudota valstybių narių sutelkta pagalba, ir jei išlaidos yra susijusios su viena iš šių veiklos kategorijų:

a) trumpalaike sandėliavimo pajėgumų nuoma siekiant laikinai sandėliuoti valstybių narių pagalbos priemones, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jas koordinuotai transportuoti;

b) transportavimu iš pagalbą teikiančios valstybės narės į valstybę narę, sudarančią palankesnes sąlygas ją koordinuotai transportuoti;

c) valstybių narių pagalbos priemonių perpakavimu, kad būtų kuo geriau panaudoti turimi transporto pajėgumai arba būtų įvykdyti specialūs veiklos reikalavimai, arba

d) sutelktos pagalbos priemonių transportavimu vietoje, pervežimu tranzitu ir sandėliavimu siekiant užtikrinti koordinuotą pristatymą į galutinę paskirties vietą prašančiojoje valstybėje.

4a. Kai „rescEU“ pajėgumai naudojami nacionaliniais tikslais pagal 12 straipsnio 5 dalį, visas išlaidas, įskaitant techninės priežiūros bei remonto išlaidas, padengia pajėgumus naudojanti valstybė narė.

4b. Tuo atveju, kai „rescEU“ pajėgumai dislokuojami pagal Sąjungos mechanizmą, Sąjungos finansinės paramos lėšomis padengiama 75 % veiklos išlaidų.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, Sąjungos finansinės paramos lėšomis padengiama 100 % „rescEU“ pajėgumų, būtinų reaguojant į mažai tikėtinas didelio poveikio nelaimes, veiklos išlaidų, kai tokie pajėgumai dislokuojami pagal Sąjungos mechanizmą.

4c. Dislokavimo, kaip nurodyta 12 straipsnio 10 dalyje, už Sąjungos ribų atveju Sąjungos finansinės paramos lėšomis padengiama 100 % veiklos išlaidų.

4d. Kai šiame straipsnyje nurodytomis Sąjungos finansinės paramos lėšomis nepadengiama 100 % išlaidų, likusią išlaidų sumą padengia pagalbos prašytojas, išskyrus atvejus, kai su pagalbą siūlančia valstybe nare arba valstybe nare, kurioje yra „rescEU“ pajėgumų buvimo vieta, susitariama kitaip.

4e. „rescEU“ pajėgumų dislokavimo atveju Sąjungos finansinės paramos lėšomis gali būti padengiama 100 % bet kurių tiesioginių išlaidų, būtinų siekiant transportuoti krovinius, logistinius išteklius ir paslaugas Sąjungoje ir į Sąjungą iš trečiųjų valstybių.

5. Transporto telkimo operacijų, kuriose dalyvauja kelios valstybės narės, atveju valstybė narė gali imtis iniciatyvos prašyti Sąjungos finansinės paramos visai operacijai.

6. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija sudarytų sutartį dėl transporto paslaugų, Komisija prašo iš dalies kompensuoti išlaidas pagal 1a, 2 ir 4 dalyse nurodytas finansavimo normas.

6a. Nedarant poveikio 1a ir 2 dalims, Sąjungos finansinės paramos lėšomis pagalbai transportuoti, reikalingomis per ekologines nelaimes, kurioms taikomas principas „teršėjas moka“, gali būti padengiama ne daugiau kaip 100 % visų reikalavimus atitinkančių išlaidų. Taikomos šios sąlygos:

a) nukentėjusioji ar padedančioji valstybė narė, remdamasi tinkamai pagrįstu poreikių vertinimu, prašo Sąjungos finansinės pagalbos transportui,;

b) nukentėjusioji ar, kai tinkama, padedančioji valstybė narė pagal visas taikytinas tarptautinės, Sąjungos ar nacionalinės teisės nuostatas imasi visų būtinų veiksmų, kad iš teršėjo pareikalautų kompensacijos ir ją gautų;

c) iš teršėjo gavusi kompensaciją nukentėjusioji ar, kai tinkama, padedančioji valstybė narė nedelsdama grąžina lėšas Sąjungai.

Ekologinės nelaimės, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, atveju, kai ta ekologinė nelaimė nedaro poveikio valstybei narei, a, b ir c punktuose nurodytus veiksmus vykdo padedančioji valstybė narė.

7. Toliau nurodytos išlaidos atitinka Sąjungos finansinės paramos transporto bei logistiniams ištekliams pagal šį straipsnį reikalavimus: visos išlaidos, susijusios su transporto bei logistinių išteklių judėjimu, įskaitant visų paslaugų, rinkliavų, logistikos bei tvarkymo išlaidas, kuro bei galimo apgyvendinimo išlaidas, taip pat kitas netiesiogines išlaidas, pavyzdžiui, mokesčius, muitus ir tranzito išlaidas.

8. Transporto išlaidas gali sudaryti vienetui tenkančios išlaidos, vienkartinės išmokos ar fiksuotosios normos, nustatytos pagal išlaidų kategorijas.“;

22) 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„*25 straipsnis*

Finansinės paramos teikimo būdai ir įgyvendinimo tvarka

1. Komisija teikia Sąjungos finansinę paramą laikydamasi Finansinio reglamento.

2. Komisija teikia Sąjungos finansinę paramą tiesioginio valdymo būdu pagal Finansinį reglamentą, kai tai pateisinama dėl atitinkamo veiksmo pobūdžio ir turinio, kartu su Finansinio reglamento 62 straipsnio 1 dalies c punkto ii, iv, v ir vi papunkčiuose nurodytomis įstaigomis taikydama netiesioginį valdymą.

3. Finansinė parama pagal šį sprendimą gali būti teikiama bet kuria Finansiniame reglamente nustatyta forma, visų pirma kaip dotacijos, viešieji pirkimai arba įnašai į patikos fondus.

4. Vadovaujantis Finansinio reglamento 193 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktu, atsižvelgiant į tai, kad Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/836 (*) įsigaliojimas atidėtas, ir siekiant užtikrinti tęstinumą, dėl pagal šį sprendimą remiamų veiksmų patirtos išlaidos tinkamai pagrįstais atvejais, nurodytais finansavimo sprendime, ribotą laikotarpį gali būti laikomos tinkamomis finansuoti nuo 2021 m. sausio 1 d., net jei jos buvo patirtos prieš pateikiant dotacijos paraišką.

5. Kad galėtų įgyvendinti šį sprendimą, Komisija priima įgyvendinimo aktus dėl metinių arba daugiamečių darbo programų priėmimo. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 33 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Metinėse arba daugiametėse darbo programose nurodomi siekiami tikslai, tikėtini rezultatai, įgyvendinimo būdas ir jų visa suma. Jose taip pat apibūdinami finansuotini veiksmai, nurodoma kiekvienam veiksmui skirtų lėšų suma ir orientacinis įgyvendinimo tvarkaraštis. 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos finansinės paramos atveju metinėse ir daugiametėse darbo programose apibūdinami su jose nurodytomis valstybėmis susiję numatomi veiksmai.

IV skyriuje nustatytam reagavimui į nelaimes priskiriamų veiksmų, kurių negalima numatyti iš anksto, atveju metinių ar daugiamečių darbo programų nereikalaujama.

6. Skaidrumo ir nuspėjamumo tikslais biudžeto vykdymas ir numatomi būsimi asignavimai kasmet pristatomi ir aptariami 33 straipsnyje nurodytame komitete. Europos Parlamentas apie tai informuojamas.

7. Be to, kas nustatyta Finansinio reglamento 12 straipsnio 4 dalyje, įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai, kurie nebuvo panaudoti iki finansinių metų, kuriems jie buvo įtraukti į metinį biudžetą, pabaigos, automatiškai perkeliami ir gali būti priskiriami įsipareigojimams bei išmokami iki kitų metų gruodžio 31 d. Perkelti asignavimai naudojami tik reagavimo veiksmams. Perkelti asignavimai kitais finansiniais metais naudojami pirmiausia.

_____

(*) 2021 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/836, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 1313/2013/ES dėl Sąjungos civilinės saugos mechanizmo (OL L 185, 2021 5 26, p. 1).“;

23) 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„*27 straipsnis*

Sąjungos finansinių interesų apsauga

Jei, remiantis pagal tarptautinį susitarimą priimtu sprendimu arba kita teisine priemone, Sąjungos mechanizme dalyvauja trečioji valstybė, ji suteikia būtinas teises ir prieigą, reikalingas atsakingam leidimus suteikiančiam pareigūnui, OLAF ir Audito Rūmams, kad jie galėtų visapusiškai veikti pagal savo atitinkamą kompetenciją. OLAF atveju tokios teisės apima teisę atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 (*).

_____

(*) 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).“;

24) 30 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 19 straipsnio 6 dalyje ir 21 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami iki 2027 m. gruodžio 31 d.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

c) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 19 straipsnio 6 dalyje ir 21 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.“;

d) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Pagal 19 straipsnio 6 dalį arba 21 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

25) 32 straipsnio 1 dalies i punktas pakeičiamas taip:

„i) paramos pagalbos transporto ir logistiniams ištekliams, kaip numatyta 18 ir 23 straipsniuose.“;

26) 33 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.“;

27) 34 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Komisija kas dvejus metus pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atskaitą apie operacijas ir padarytą pažangą pagal 6 straipsnio 5 dalį ir 11 ir 12 straipsnius. Ataskaitoje pateikiama informacija apie pažangą, padarytą siekiant Sąjungos atsparumo nelaimėms didinimo tikslo, su pajėgumais susijusių tikslų, ir apie likusius trūkumus, kaip nurodyta 11 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgiant į „rescEU“ pajėgumų sukūrimą pagal 12 straipsnį. Ataskaitoje taip pat pateikiama biudžeto ir išlaidų pokyčių, susijusių su reagavimo pajėgumais, apžvalga ir poreikio toliau plėtoti tuos pajėgumus įvertinimas.

3. Ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d., o vėliau kas penkerius metus Komisija įvertina šio sprendimo taikymą ir Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia komunikatą dėl šio sprendimo veiksmingumo, išlaidų efektyvumo ir tolesnio įgyvendinimo, visų pirma 6 straipsnio 4 dalies, „rescEU“ pajėgumų ir pasiekto koordinavimo bei sinergijos su kitomis Sąjungos politikos sritimis, programomis ir fondais, įskaitant greitąją medicinos pagalbą, atžvilgiu. Prireikus prie to komunikato pridedami pasiūlymai dėl šio sprendimo pakeitimų.“;

28) Sprendimo Nr. 1313/2013/ES I priedas pakeičiamas šio reglamento priedo tekstu;

29) Ia priedo pavadinimas pakeičiamas taip:

„Reikalavimus atitinkančių išlaidų kategorijos, kaip nurodyta 21 straipsnio 3 dalyje“.

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2021 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2021 m. gegužės 20 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS

PRIEDAS

„I PRIEDAS

Finansinio paketo, nurodyto 19 straipsnio 1a dalyje, ir sumos, nurodytos 19a straipsnyje, paskirstymo Sąjungos mechanizmo įgyvendinimui procentinės dalys 2021–2027 m. laikotarpiu

Prevencija: 5 % +/- 4 procentinių punktų

Pasirengimas: 85 % +/- 10 procentinių punktų

Reagavimas: 10 % +/- 9 procentinių punktų

Principai

Įgyvendinant šį sprendimą turi būti deramai atsižvelgiama į Sąjungos tikslą prisidėti prie bendrų klimato tikslų ir užmojo integruoti biologinės įvairovės veiksmus į Sąjungos politiką, kiek tai pavyktų padaryti dėl nenuspėjamumo ir konkrečių pasirengimo nelaimėms ir reagavimo į jas aplinkybių.“